

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce: [REDACTED], narozený dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupeného advokátkou Mgr. Hanou Zabadalovou
sídlem Vrchlického 2541/19, 695 01 Hodonín

proti
žalovanému: **PROFI CREDIT Czech, a. s.**, IČO 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1
zastoupenému advokátem JUDr. Ervínem Perthenem, MBA
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zrušení rozhodčího nálezů

takto:

- I. Návrh, aby byl zrušen rozhodčí nález vydaný JUDr. Evou Vaňkovou, rozhodcem, se sídlem Rokycanova 114, Litomyšlské Předměstí, Vysoké Mýto, dne 2. 4. 2013 pod č. j. [REDACTED], se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 5.101,23 Kč k rukám JUDr. Ervína Perthena, MBA, advokáta se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové, a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 8. 12. 2017 domáhal zrušení ve výroku citovaného rozhodčího nálezů. Žalobu podal v souladu s usnesením Okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

v Hodoníně vydaným dne 8. 11. 2017. Dne 20. 10. 2017 podal žalobce jako povinný k Okresnímu soudu v Hodoníně návrh povinného na zastavení výkonu rozhodnutí ve věci povinného žalobce a žalovaného jako oprávněného o zaplacení 90.950 Kč s příslušenstvím. Dne 8. 11. 2017 bylo Okresním soudem v Hodoníně vydáno usnesení pod č. j. 42 EXE 1274/2013-303, ve věci pro 90.950 Kč s příslušenstvím, a o návrhu povinného na zastavení exekuce, kterým bylo rozhodnuto výrokem I. tak, že se exekuce vedená soudní exekutorkou Mgr. Marcelou Petrošovou, Exekutorský úřad [REDAKCE], na základě pověření Okresního soudu v Hodoníně ze dne 16. 8. 2013, č. j. 42 EXE 1274/2013-11 přerušuje a výrokem II. bylo rozhodnuto tak, že se povinnému ukládá, aby ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení tohoto usnesení podal k příslušnému soudu žalobu na zrušení rozhodčího nálezů a uvědomil o tom soud. Toto usnesení bylo zástupci žalobce doručeno dne 13. 11. 2017. Žalobce se domáhal zrušení rozhodčího nálezů dle ust. § 31 písm. a) a e) zákona č. 216/1994 Sb. – o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen zákon). Rozhodce rozhodoval spor ze spotřebitelské smlouvy v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem. Žalobce namítá neplatnost smlouvy o revolvingovém úvěru, absolutní neplatnost rozhodčí smlouvy uzavřené mezi účastníky, a to z důvodu rozporu s ustanoveními občanského zákoníku na ochranu spotřebitele a v rozporu se zákonem č. 145/2010 Sb. Smlouva o revolvingovém úvěru uzavřená mezi účastníky patří k tzv. spotřebitelským smlouvám tak, jak je upravoval občanský zákoník č. 40/1964 Sb. Žalobce, coby spotřebitel, je fakticky slabší strana smluvního vztahu. Je tak zakázáno jakéhokoliv ujednání, které zkrátí spotřebitele na jeho právech jinak vyplývajících ze zákona (§ 55 odst. 1 obč. zák.), popř. zákazem jakéhokoliv ujednání, které vytvoří v právech a povinnostech nerovnováhu (§ 56 odst. 1 obč. zák.), když pod tyto kategorie ujednání spadá i sjednání rozhodčí smlouvy. Rozhodčí smlouva zbavila žalobce řady procesních práv, zejména práva na odvolání, právo na přístup k zákonnému soudci, právo nahlížet do spisu. Sjednání rozhočí smlouvy ve vztahu ke spotřebitelské smlouvě je právně nepřípustné, protože se prostřednictvím redukce procesních práv výrazně snižuje pravděpodobnost ochrany hmotněprávních záruk, jejichž plná ochrana je možná pouze v řízení před soudem, které je veřejné, v řízení, jehož autoritativní závěr je řádně odůvodněn, a v řízení, které je konečně procesně řádně přezkoumatelné. Ze zákona č. 145/2010 Sb. platného a účinného v době uzavření předmětné smlouvy o úvěru, smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, vyžaduje písemnou formu a věřitel je povinen v ní uvést informace stanovené v příloze č. 3 k tomuto zákonu. Neobsahuje-li smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, informace uvedené v § 6 odst. 1 a spotřebitel tuto skutečnost uplatní u věřitele, pokládá se spotřebitelský úvěr úročený ve výši diskontní sazby platné v době uzavření této smlouvy uveřejněné ČNB a ujednání o jiných platbách na spotřebitelský úvěr jsou neplatná. Žalobce tak má za to, že jsou zde důvody pro zrušení rozhodčího nálezů dle § 31 písm. b), g) zákona.

2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl tuto zamítnout, odkázal na aktuální znění zákona o rozhodčím řízení. Žaloba byla podána v nové lhůtě poskytnuté dle § 35 zákona, který v odst. 1 písm. a) stanoví omezení důvodů, kdy se lze domáhat zrušení rozhočího nálezů. Jde o důvody dle § 31 písm. a), d) nebo f). Soud se tak nemůže zabývat všemi důvody uplatněnými žalobcem, ale pouze písm. a), když důvody spadající pod § 31 písm. d) nebo f) zákona nebyly uplatněny. Ke spotřebitelské smlouvě o úvěru bezpochyby uzavřít samostatnou rozhodčí smlouvu bylo možné, zákon toto výslovně upravoval. Pokud jde o určení rozhodce odkázal žalovaný na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu ČR. V mnoha případech byly posuzovány rozhodčí doložky, které žalovaný ve smluvní dokumentaci používá, a nebyly shledány neplatnými. Žalovaný poukázal na konkrétní usnesení Ústavního soudu ČR, která považují rozhodčí doložky žalovaného s konkrétním výčtem rozhodců za platné, a která považují rozhodčí doložky žalovaného za nikoli v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Seznam rozhodců je jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený.

3. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
4. Dle ust. § 31 zákona soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.
5. Dle ust. § 35 odst. 1 zákona i když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem, může strana, proti níž byl soudem nařízen výkon rozhodčího nálezu, bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1, podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí kromě důvodů uvedených ve zvláštním předpisu i tehdy, jestliže dle písm. a) rozhodčí nález je stížen některou vadou uvedenou v § 31 písm. a), d) nebo f).
6. Z rozhodčího spisu sp. zn. [REDAKCE] rozhodce JUDr. Evy Vaňkové soud zjistil, že žalobce jako klient uzavřel se žalovaným jako věřitelem smlouvu o revolvingovém úvěru dne 18. 9. 2012, dále účastníci uzavřeli rozhodčí smlouvu ze stejného dne (dale jen "rozhodčí smlouva"), dne 2. 4. 2013 byl vydán a 4. 4. 2013 žalobci doručen rozhodčí nález, ve kterém bylo žalobci uloženo zaplatit žalovanému 90.950 Kč s příslušenstvím, smluvní pokutu, náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozhodčího nálezu.
7. Ze smlouvy o revolvingovém úvěru bylo zjištěno, že dne 18. 9. 2012 uzavřel žalobce coby klient a žalovaný coby věřitel smlouvu, na základě které byl žalobci poskytnut spotřebitelský úvěr.
8. Z rozhodčí smlouvy bylo mimo jiné zjištěno, že veškeré spory o nároky, které přímo nebo odvozeně vznikly či v budoucnu vzniknou ze smlouvy o revolvingovém úvěru uzavřené mezi účastníky dne 18. 9. 2012 či v souvislosti s ní, či v návaznosti na smlouvu, budou dle zákona rozhodovány v rozhodčím řízení, a to dle níže uvedených pravidel rozhodčího řízení uvedených v rozhodčí smlouvě. Dále bylo zjištěno, že si strany sjednaly rozhodce pro rozhodčí řízení, a to konkrétních deset osob, jednoznačně v rozhodčí smlouvě specifikovaných. V rozhodčí smlouvě si strany sjednaly i možnost přezkumu rozhodčího nálezu v rámci přezkumného řízení. Ze spisu rozhodce bylo zjištěno, že žalobce nevyužil možnost přezkumného řízení.
9. Z návrhu žalobce ze dne 20. 10. 2017 bylo zjištěno, že žalobce podal Okresnímu soudu v Hodoníně návrh na přerušení řízení a uložení žalobci, aby do 30 dnů podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu.
10. V projednávané věci, což bylo mezi účastníky nesporné, podal žalobce žalobu nikoliv ve lhůtě dle § 32 zákona, nýbrž v nové lhůtě poskytnuté dle § 35 zákona. Žalobce poukazoval na důvody dle § 31 písm. a), b), e), g) zákona, pro které navrhoval zrušit vydaný rozhodčí nález. Soud však především zdůrazňuje, že musel vycházet a vychází ze znění zákona o rozhodčím řízení účinného ke dni podání žaloby (8. 12. 2017), resp. ke dni rozhodnutí, a to s odkazem na novelu č. 258/2016 Sb. zákona, která je účinná ke dni 1. 12. 2016, a její přechodná ustanovení, která neřeší problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, proto soud musel aplikovat znění zákona v novelizovaném znění zákona (v tomto soud odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu 33 Cdo 2713/2012, který se tímto zabýval v případě jedné z předchozích novel zákona – zák. č. 19/2012 Sb.). Soud dále odkazuje (viz rozsudek Nejvyššího soudu 33 Cdo 838/2014) na obecnou zásadu procesního práva, podle níž při změnách právních předpisů procesněprávní povahy platí zásada, že nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí její účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy, zůstávají zachovány, v případě procesních vztahů platí nové právo i ve věcech před jeho

účinností zahájených, ale dosud neskončených (o to spíše na řízení zahájená po účinnosti nové právní úpravy, jako v řízení u zdejšího soudu) s upozorněním na skutečnost, že tato zásada může být prolomena, neboť rozhodující jsou vždy konkrétní přechodná ustanovení v nových procesních předpisech, která mohou stanovit, že řízení započatá přede dnem účinnosti nového předpisu se dokončí podle dosavadních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 258/2016 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 19/2012 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně řízení v případě sporů ze spotřebitelských smluv, se dokončí podle dosavadních předpisů. Tedy stejně jako v případě zákona č. 19/2012 Sb., kdy přechodná ustanovení neřešila problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, tak i zákon č. 258/2016 Sb. tuto problematiku (užití novelizovaného znění zákona na řízení o zrušení rozhodčích nálezů) neřešil, vycházel soud ze znění účinného ke dni podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí ve věci. Dle § 35 zákona lze prolomit lhůtu k podání žaloby o zrušení rozhodčího nálezu uvedenou v ust. § 32 zákona za podmínek v § 35 zákona vymezených (viz výše). Zákon uvádí pouze důvody dle § 31 písm. a), d) a f) zákona. Žalobce odůvodňoval žalobu dle ust. § 31 písm. a), b), e), g) zákona. Důvody pod písmeny b), e) a g) se soud nemohl zabývat s ohledem na vymezení důvodů dle § 35 zákona. Pokud jde o důvod uvedený pod písmenem a) zákona, tedy že rozhodčí nález byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, pak s tímto se soud se žalobcem neztotožnil. Není pravda, že v době uzavření smlouvy o revolvingovém úvěru by nebylo možné v takové věci uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, v tomto soud odkazuje na dnes již bohatou judikaturu Nejvyššího soudu i soudu Ústavního. Soudu tak nezbylo než žalobu v celém rozsahu zamítnout s ohledem na shora uvedené, tedy že se soud ani nemohl dalšími důvody žalobcem uvedenými zabývat s ohledem na omezení v ust. § 35 odst. 1 zákona.

11. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že žalovanému jako účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznal náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva proti žalobci, a to v souladu s právními předpisy upravujícími výši náhrad nákladů v občanském soudním řízení v celkové výši 5.101,23 Kč, jež jsou tvořeny odměnou advokáta dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., za dva úkony ve výši 3.000 Kč, paušální náhradou za dva úkony právní služby 600 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, cestovným k jednání z [redacted] do Pardubic a zpět osobním automobilem Kia [redacted], reg. zn. [redacted] ve výši 315,89 Kč, náhradou za promeškaný čas dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 300 Kč za 3 půlhodiny, daní z přidané hodnoty ve výši 885,34 Kč. Lhůtu splatnosti soud určil jako zákonnou třídení podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 28. února 2019

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].